

Buitenkamp Natzweiler: Dautmergen

Martin van Beek over zijn belevenissen in Dautmergen, een buitenkamp van Natzweiler. Ook Floris Bakels was ingezetene van het kamp. Het kamp Dautmergen had een inwoneraantal van ongeveer 1800 wat van tijd tot tijd fluctueerde door de vele doden. In het gunstigste geval stierven er gemiddeld 10 tot 15 man per dag, hoewel er zeker dagen waren waarbij zo'n 50/60 man het leven lieten. Een van de naaste en meest bijgebleven kenmerken van Kamp Dautmergen was de modder. Die was vaak 40 cm dik en je voeten, waar veelal geen schoeisel aan zat, verdwenen er diep in. Het kamp bestond voornamelijk uit Polen voordat het transport met Nederlanders, Fransen, Belgen en Noren aankwam. Het kamp werd op 20 april 1945 bevrijd. Martin van Beek, een van de weinige overlevenden, vertelt zijn verhaal.

Na een lange reeks concentratiekampen en 'logeerpartijen' in Dachau, zoals Van Beek dit noemt, komt hij in oktober 1944 samen met een klein aantal Hollanders, Noren, Fransen en Russen aan in Dautmergen.

Van Beek vertelt dat zij hier werden ondergebracht in tenten, waarna ze na een aantal dagen in de nieuw gebouwde barakken hun intrek konden nemen. Na de eerste nacht in Dautmergen, brak de ochtend aan en kon hij met eigen ogen zien hoe zijn nieuwste onderkomen eruit zag: "Het bestond zoals gewoonlijk uit een dubbele prikkeldraadversperring met de nodige uitkijktorens en wachtposten." In de barakken waren langs de wanden boxen getimmerd waarin zij met z'n zessen moesten slapen en aangezien de Polen de dienst uitmaakten daar, was het onhoorbaar om je schoenen uit te doen als je niet wilde dat ze gestolen werden. Het merendeel van de kampbewoners was sowieso "niet voorzien van schoeisel en moest blootvoets naar hun werk.."

Het ontbijt in Dautmergen bestond uit 1 snede brood en 5 gram jam, 's middags kreeg men wederom 1 snede brood zonder beleg. De avondmaaltijd bestond uit $\frac{3}{4}$ liter Steckruben, niet schoongemaakt met water waardoor er enorme dysenterie in het kamp heerste.

Het hospitaal was gehuisvest in een tent onder leiding van een Pool die zeer weinig kon uithalen, simpelweg omdat de medicijnvoorraad niet toereikend was. Door de malafide medische zorgstructuur in het kamp, ontstond naast dit kamp dan ook een waar massagraf waar alle lijken door een speciaal lijkencommando begraven werden. "De doden werden met 3 man in een kist gestopt en, zo nodig, daarin getrapt."